

at man tillagde Eieren af Markjorderne en fortrinlig Ret, fordi han nemlig, naar Alt kommer til Alt, maatte betragtes som den, der eiede den væsentligste Deel af det hele Eie-
domskomplekx; man ansaae det imidlertid ikke nødvendigt at fastholde en saadan særegen For-
trinsret for Markjordens Eier, men man antog paa den anden Side ikke, at man kunde gaae videre end at stille begge Parter eens. For at imødekomme det andet Parti, for om muligt at samles til Enighed, var forøvrigt Majoriteten villig til at gjøre en Indrømmelse endnu; man kan ikke af Forslaget, som det foreligger, see, hvori den bestod, men naar man vil sammenholde det med den af mig om-
talte Beretning, som blev afgiven i forrige Sessjon, vil man finde, at jeg sigter til den Bestemmelse, at forsaavidt begge Parter samtidig havde forlangt Aflysning eller sat Sagen i Bevægelse, da skulde Fortrins-
retten til at vælge tilkomme Bygningseieren. Dette var en Indrømmelse, som blev gjort for at vinde Minoriteten; det førte ikke til noget Resultat, men jeg troer rigtignok, at det maa ansees som det Yderste, hvortil Majori-
teten i det forrige Udvalg kunde gaae. — For ikke at forlænge Diskussionen skal jeg til Slutning kun gjentage den Anmodning til den ærede Forslagsstiller, at han foreløbigt vilde tage sit Forslag tilbage. Dersom det skulde vise sig, at den Udsigt, der er stillet af den ærede Minister, ikke skulde blive virkeliggjort, vil det jo altid være tidnok at ind-
bringe Lovforslaget, og det kan dog neppe være den ærede Forslagsstillers Mening at ville have Sagen ført tilende her i Thinget i Løbet af en Maanedstid eller halvanden, hvor længe det nu kan antages, at Rigsdagen bliver sammen, eller at ville bringe den ind i det andet Thing, hvorved Sagens Skjæbne jo er givet ud af hans og af Folkethingets Haand. Forsaavidt den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Lovfor-
slag tilbage, med Forbehold af at indbringe det paa et senere Tidspunkt, vilde der jo ogsaa indtil den Tid kunne blive Leilighed til at underkaste det en yderligere Bearbejdelse, hvortil det jo vistnok kunde trænge, og hvilket Ingen mere end det ifjor nebsatte Udvalg selv har erkjendt, ligesom der ogsaa ved en saadan hyer-

ligere Bearbejdelse af Forslaget vilde være Lei-
lighed til at tage Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Minister, der iøvrigt med saa-
megen Velvilje idag har udtalt sig om Sagen, har fremsført med Hensyn til Enkeltighederne i Forslaget.

Indenrigsministeren: Uagtet jeg ikke er tilbøjelig til at udtale mig om Spørgsmaal vedkommende Sagers Behandlingsmaade, Noget, der ubelukkende hører under Thingets Kom-
petence, maa det dog være mig tilladt at sige, at jeg vilde ansee det for ønskeligt for den foreliggende Sag, dersom den Anmodning, der nu blev stillet, blev fulgt. Jeg troer at have handlet i Thingets Mand, naar jeg sam-
tidig med, at jeg bestemt maatte erklære mig imod Lovforslaget, saaledes som det sidst fore-
laa, benyttede — jeg kan gjerne sige den Stilling, som jeg derved havde indtaget til Sagen, til tillige at gjøre en anden Side af den gjældende, og jeg kan ikke nægte, at den Modtagelse, som et Raad fra mig i den Henseende fik, der under visse Omstændigheder endog kunde have fristet til at blive afvisti, da det gik ind paa privatretlige Forhold, strax gav mig Haab om, at Sagen ad Frivillig-
hedens Vej vilde naae et godt Maal. Jeg skal bemærke, at hvad enten den Mand, der har gjort Forarbejderne, har anseet sig beret-
tiget eller ikke til at udtale Noget om Hensigten og Maaden, hvorpaa Saadant vilde skee, saa er det dog vist, at der allerede nu foreligger for Justitsministeriet et Andragende om Bevilling — ved et Lehn skal naturligviis en saadan have -- til at maatte afhænde Bøn-
bergødsen, og det under saadanne Vilkaar, som idetmindste Justitsministeren — jeg har ikke havt noget som helst Raad til at censurere dem — anseer stikke til at kunne føre til Maalet. Jeg troer, at man under disse Forhold ikke vil kunne gjøre Sagen bedre Tjeneste, end at man, da man har Haab om, at Maalet vil kunne naaes ved en frivillig Akt fra den ene Partis Side, viser Tillid, og jeg troer derfor, at den bedste Maade, hvorpaa man kan fremme Sagen, er nu at tage Forslaget tilbage. Jeg troer ogsaa uden Ubeflethed at kunne sige, at har det ærede Udvalg sidste Gang havt